

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22337/2023
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., „Рудинг“ д.о.о. из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, Огранак РБ „Колубара“ из Лазаревца, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 905/20 од 18.05.2023. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 905/20 од 18.05.2023. године дела става првог изреке, којим је потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П 42/18 од 14.11.2019. године, исправљена решењем Вишег суда у Ваљеву П 42/18 од 07.04.2023. године у делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да тужиљи ДД исплати накнаду за грађевинске припатке: на кат. парцели бр. ... КО ... у износу од 1.770.835,85 динара, на кат. парцели бр ... КО ... у износу од 2.424.702,63 динара и на кат. парцели ... КО ... у износу од 143.987,08 динара, све са са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године до исплате и у делу става другог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу АА исплати накнаду за грађевинске припатке: на кат. парцели ... КО ... у износу од 1.770.835,85 динара, на кат. парцели бр ... КО ... у износу од 1.116.468,42 динара и на кат. парцели ... КО ... у износу од 287.974,17 динара, све са са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године па до исплате.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 905/20 од 18.05.2023. године у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П 42/18 од 14.11.2019. године, исправљена решењем Вишег суда у Ваљеву П 42/18 од 07.04.2023. године у преосталом делу ставова првог и другог изреке, који се односе на засаде ружа и винову лозу на катастарским парцелама број ..., ... и ... све у КО ..., у ставу другом изреке и у ставу трећем изреке у односу на тужиоца АА и пресуда Вишег суда у Ваљеву П 42/18 од 14.11.2019. године, исправљена решењем Вишег суда у Ваљеву П 42/18 од 07.04.2023. године у преосталом делу ставова првог и другог изреке, који се односе на засаде ружа и винову лозу на катастарским парцелама број ...,

... и ... све у КО ..., ставу шестом изреке и ставу седмом изреке у односу на тужиоца АА и у том делу се предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 905/20 од 18.05.2023. године у делу који се односи на тужиоце ББ из ..., „Рудинг“ д.о.о. из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., као недозвољена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеу П 42/18 од 14.11.2019. године, исправљеном решењем Вишег суда у Ваљеу П 42/18 од 07.04.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ДД исплати накнаду за грађевинске припадке, засаде ружа и винову лозу на њима, а која накнада није утврђивана, нити исплаћена у ванпарничном поступку, на: кп. бр. ... КО ... у износу од 2.042.698,46 динара, на кп. бр. ... КО ... у износу од 2.535.584,02 динара и на кп. бр. ... КО ... у износу од 157.847,22 динара, све са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу АА исплати накнаду за грађевинске припадке, засаде ружа и винову лозу на њима, а која накнада није утврђивана, нити исплаћена у ванпарничном поступку, на: кп. бр. ... КО ... у износу од 2.042.692,46 динара, на кп. бр. ... КО ... у износу од 1.690.389,34 динара и на кп. бр. ... КО ... у износу од 157.847,22 динара, све са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ББ исплати накнаду за грађевинске припадке, засаде ружа и винову лозу на њима, а која накнада није утврђивана, нити исплаћена у ванпарничном поступку, на: кп. бр. ... КО ... у износу од 2.042.698,46 динара и на кп. бр. ... КО ... у износу од 1.690.389,34 динара, све са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу „Рудинг“ д.о.о. из ... исплати накнаду за грађевинске припадке, засаде ружа и винову лозу на њима, а која накнада није утврђивана, нити исплаћена у ванпарничном поступку, на: кп. бр. ... КО ... у износу од 2.042.698,46 динара, на кп. бр. ... КО ... у износу од 845.198,67 динара и на кп. бр. ... КО ... у износу од 157.847,23 динара, све са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године па до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима ВВ и ГГ исплати накнаду за грађевинске припадке, засаде ружа и винову лозу на њима, а која накнада није утврђивана, нити исплаћена у ванпарничном поступку на кп. бр. ... КО ... у износу од по 1.690.389,34 динара са законском затезном каматом почев од 14.11.2019. године па до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ДД на име трошкова спора плати износ од 722.460,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА, ББ, Предузећу „Рудинг“ д.о.о., ВВ и ГГ на име трошкова поступка исплати износ од 2.799.288,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 905/20 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем, четвртим и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиљи ДД на име трошкова парничног поступка исплати износ од 899.460,00 динара са законском затезном

каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу седмом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцима АА, ББ, Предузећу „Рудинг“ д.о.о., ВВ и ГГ на име трошкова поступка исплати износ од 2.667.288,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући је у целини, како то произлази из навода ревизије.

Тужиља ДД је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 20/18 и 10/23-др закон у даљем тексту ЗПП) и оценио да ревизија туженог изјављена против дела побијане пресуде који се односи на тужиоце ББ, Предузеће „Рудинг“ д.о.о, ВВ и ГГ није дозвољена.

У овом спору су тужиоци АА, ББ, „Рудинг“ д.о.о, ВВ, ГГ и ДД поднели тужбу ради исплате накнаде за експроприсане непокретности, те се они у смислу чланова 205. и 209. ЗПП сматрају обичним супарничарима. Према члану 209. ЗПП, сваки супарничар је самостална странка у поступку и његове радње или пропуштања не користе, нити шетете другим супарничарима, због чега се код обичног супарничарства вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева, па се и за оцену дозвољености ревизије узима у обзир побијена вредност дела правноснажне пресуде против које се ревизија изјављује појединачно за сваког од тужилаца. Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона. Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба у овом спору је поднета 18.11.2009. године, када је средњи курс за НБС за 1 евро био 94,4602 динара. Највиши побијени део у односу на тужиоце ББ, Предузеће „Рудинг“ д.о.о, ВВ и ГГ је 3.733.087,82 динара (потраживање тужиље ББ) што према наведеном средњем курсу евра на дан подношења тужбе износи 39.520,22 евра, док је за тужиоце Предузеће „Рудинг“ д.о.о, ВВ и ГГ вредност предмета спора побијеног дела нижа од овог износа.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од наведених тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог у том делу недозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима парничног поступка побијаном другостепеном пресудом и у односу на ове тужиоце преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, донео одлуку као у ставу трећем изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у делу који се односи на тужиоце АА и ДД применом члана 408. ЗПП, јер у односу на сваког од њих вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно вредност предмета спора побијеног дела у односу на тужиљу ДД износи 4.736.129,70 динара, што је по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 50.138,89 евра, а вредност предмета побијеног дела у односу на тужиоца АА износи 3.890.935,02 динара, што је по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 41.191,26 евра, па је оценио да је ревизија у односу на одлуку о њиховим тужбеним захтевима неоснована у делу који се односи на одлуку о накнади за грађевинске припатке на катастарским парцелама чији су они били сувласници, а основана у односу на накнаде за засаде ружа и винову лозу на тим катастарским парцелама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује да је изрека побијане другостепене пресуде нејасна и неразумљива, те да за одлуку нису дати разлози, чиме се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, што не представља законом прописан разлог за изјављивање ревизије, па ови наводи нису цењени.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били сувласници катастарских парцела бр. ..., ... и ... све у КО ... на којима су се налазили грађевински објекти, њихови припадци, засади воћа, ружа и винове лозе. Сувласници кп. бр. ... су били тужиоци АА, ББ, ДД и „Рудинг“ д.о.о. са уделима $\frac{1}{4}$. Сувласници кп. бр. ... су били АА, ББ, ВВ и ГГ са уделима $\frac{2}{12}$ ДД са уделом од $\frac{3}{12}$ и „Рудинг“ д.о.о. са уделом $\frac{1}{4}$. Сувласници кп. бр. ... су били тужиоци АА са уделом $\frac{2}{4}$, ДД са уделом од $\frac{1}{4}$ и „Рудинг“ д.о.о. са уделом $\frac{1}{4}$. Решењем Владе Републике Србије бр. 465-761/2005-1 од 10.02.2005. године утврђен је општи интерес за експропријацију непокретности – земљишта и објеката, међу којима су и наведене парцеле са припадцима и засадима овде тужилаца ради изградње објеката неопходних за заштиту површинског копа „Тамнава – Западно Поље“ од великих вода са међуслива Кладница, низводно од ретензије Кладница, укључујући воде Дубоког потока на територији Општине Лајковац. За корисника је одређен тужени. Пресудом Врховног касационог суда Србије У 2546/05 од 13.04.2006. године, поништено је наведено решење у односу на непокретности тужилаца. Новим решењем Владе Републике Србије бр. 465-761/2005-4 од 15.11.2007. године, поново је утврђен општи интерес за експропријацију истих непокретности и одређен тужени као корисник експропријације. Након тога, Одељење за привреду и имовинско-правне послове Општине Лајковац донело је 15.05.2008. године посебна решења о експропријацији катастарских парцела бр. ..., ... и ..., све у КО .... У ванпарничном поступку пред Општинским судом у Лајковцу у предмету Р 59/08 извршено је обезбеђење доказа и пописани су грађевински објекти са припадцима постојећим засадима ружа, дрвном масом, декоративним растињем и засађеним воћем на тим парцелама. Пред истим судом, тужени је покренуо ванпарнични поступак за утврђење накнаде за експрописану непокретност у предмету Р 28/08. Решењима

Министарства финансија Републике Србије од 01.10.2008. године дозвољена је предаја експроприсаних непокретности у посед кориснику експропријације. Закључком надлежног органа Општине Лајковац од 26.12.2008. године утврђено је да су решења о експропријацији постала коначна и правноснажна, а закључком истог органа од 12.01.2009. године одобрен је улазак у посед кориснику непокретности, уз утврђење да је ова радња већ раније спроведена пошто је покренут ванпарнични поступак за утврђење накнаде. Делимичним решењем Општинског суда у Лајковцу Р 28/08 од 18.02.2009. године утврђена је, на основу споразума учесника, накнада за експроприсано земљиште, дрвну масу и грађевинске припатке (канале) у одређеним новчаним износима. Врховни суд Србије је пресудом у управном спору У 10474/07 од 12.02.2009. године усвојио тужбу овде тужилаца и поништио решење Владе Републике Србије 05 бр. 465-761/2005-4 од 15.11.2007. године, којим је утврђен општи интерес за експропријацију непокретности у својини тужилаца. Из тих разлога је правноснажно обустављен ванпарнични поступак за одређивање накнаде за експроприсане парцеле. Новим решењем Владе Републике Србије 05 бр. 465-5747/01 од 21.07.2011. године утврђен је општи (јавни) интерес за експропријацију непокретности ради изградње објеката неопходних за заштиту површинских копова „Тамнава – Западно Поље“ у које спадају и непокретности тужилаца. Овим решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У 10474/07 од 12.02.2009. године, поново је утврђен општи јавни интерес и успостављен материјалноправни основ за експропријацију непокретности тужилаца, те је тиме на основу члана 29. у вези са чланом 20, 27. и 28. Закона о експропријацији потврђен правни основ на коме су заснована решења о експропријацији од 15.05.2008. године, која су правноснажна и нису поништена. Решењем Основног суда у Ваљевоу, Судска јединица у Лајковцу Р1 113/10 од 28.11.2011. године, настављен је поступак за одређивање накнаде за експроприсане непокретности, али то је решење укинато и у поновном поступку је решењем истог првостепеног суда Р 54/12 од 23.04.2012. године одбачен предлог овде туженог за наставак истог ванпарничног поступка, а то решење је потврђено решењем Вишег суда у Ваљевоу Гж 814/12 од 20.07.2012. године, тако да о накнади која је предмет овог спора није одлучивано у ванпарничном поступку.

Из налаза и мишљења, као и из допуне налаза и мишљења вештака грађевинске струке Жељка Мишељића, произлази да је вредност грађевинских припадака који се налазе на катастарским парцелама тужилаца: на кп бр. ... КО ... 5.902.786,16 динара, на кп. бр. ... КО ... 8.082.342,13 динара и на кп. бр. ... КО ... 479.956,96 динара, укупно 14.465.085,25 динара, односно 17.358.102,30 динара обрачунато са ПДВ. Из налаза произлази да је вештак применио трошковну методу, тако што је одредио грађевинску вредност непокретности и степен амортизације објеката, а с обзиром да се ради о припатцима није рачунао трошкове опремања локалитета, па је на грађевинску вредност додао ПДВ и амортизацију и на тај начин добио тржишну вредност. Из другог допунског изјашњења вештака произилази да износ накнаде за тужиоца АА, сходно његовим сувласничким уделима на парцелама за које се накнада за грађевинске припатке тражи износи: 1.770.835,85 динара за $\frac{1}{4}$ идеалних делова кп. бр. ..., 1.616.468,42 динара за $\frac{2}{12}$ идеалних делова на кп. бр. ... и 287.974,17 динара за $\frac{2}{4}$ идеалних делова на кп. бр. ..., а за тужиљу ДД: 1.770.835,85 динара за $\frac{1}{4}$ идеалних делова на ..., 2.424.702,63 динара за $\frac{3}{12}$ идеалних делова на кп. бр. ... и 143.987,08 динара за $\frac{1}{4}$ идеалних делова на кп. бр. ...

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно оценили да је тужени као корисник експропријације дужан да тужиоцима исплати накнаду за грађевинске припатке који су се налазили на експроприсаним парцелама сходно одредбама чл. 41, 42. и 45. Закона о експропријацији. Нижестепени судови су такође правилно оценили да тужиоци основано захтевају да се накнада одреди у парничном поступку, с обзиром да је ванпарнични поступак за одређивање накнаде за експроприсане непокретности правноснажно обустављен, па је тужиоцима досуђена накнада за грађевинске припатке на експроприсаним катастарским парцелама чији су сувласници сходно њиховим сувласничким уделима, према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке Жељка Мишељића са законском затезном каматом почев од дана пресуђења.

Овакву одлуку као правилну и на закону засновану прихвата и Врховни суд.

Цењени су наводи ревизије да су грађевински припатци постојали на терену у моменту подношења захтева за експропријацију, те да из налаза и мишљења вештака грађевинске струке произилази да је он само одредио накнаду у вредности тих припадака паушално, одређујући њихову укупну вредност на бази података из поступка обезбеђења доказа, али ови наводи нису основани, јер из стања у списима произилази да је вештак грађевинске струке Жељко Мишељић дао основни налаз, да је затим, изјашњавајући се на примедбе туженог дао и два допунска налаза, као и једно допунско изјашњење, те да тужени након тога више није имао примедби на налаз вештака грађевинске струке, нити предлога о доказном поступку поводом вредности грађевинских припадака који су се налази на експроприсаним катастарским парцелама.

Како се осталим наводима ревизије понављају жалбени наводи које је другостепени суд правилно оценио као неосноване, то у овој пресуди они нису посебно образлагани.

На основу изложеног применом одредбе члана 414. став 1. и 2. ЗПП донета је одлука као у ставу првом изреке.

Међутим, ревизијом се основано указује да у делу побијане пресуде који се односи на накнаду досуђену тужиоцима ДД и АА за засаде ружа и винову лозу на катастарским парцелама број ..., ... и ... све у КО ..., због погрешне примене материјалног права чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

Наиме, у поступку обезбеђења доказа покренутог пред Општинским судом у Лајковцу по захтеву предлагача, РБ „Колубара“ д.о.о. Лазаревац, против предлагача – овде тужилаца, изведен је доказ пољопривредним вештачењем на околност вредности засада на експроприсаним катастарским парцелама. Из налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке Пантелије Бркића од 02.04.2009. године произилази да је вештак на катастарској парцели број ... у КО ... проценио вредност стабала шљиве, јабуке, кајсије, крушке, ораха и џанарике и жбунова винове лозе, те вредност засада на овој парцели проценио на износ од 163.450,00 динара. На катастарској парцели број ... у КО ... вештак је проценио вредност садница кајсије, шљиве, крушке, јабуке и џанарике на укупан износ од 80.900,00 динара, а на катастарској парцели ... у КО ... проценио је вредност стабала ораха, дуње, џанарике, јабуке и шљиве на укупан износ

од 7.280,00 динара. Током парничног поступка одређено је извођење доказа на исту околност, односно утврђење вредности засада на експроприсаним катастарским парцелама од стране Комисије вештака Пољопривредног факултета у Новом Саду, Департмана за воћарство, виноградарство, хортикултуру и пејзажну архитектуру, па из налаза и мишљења Комисије од 12.11.2010. године произлази да је вредност засада јабука, ораха, шљива, кајсија, крушака, џанарике, винове лозе и ружа на кп. бр. ... 985.650,95 динара. На кп. ... КО ..., Комисија је проценила вредност стабала јабука, ораха, шљива, кајсија, крушака, џанарика, винове лозе и ружа на износ од 404.105,72 динара. На кп. бр. ... КО ..., Комисија је проценила вредност стабала јабуке, ораха, шљива и дуња на укупан износ од 34.872,77 динара, с тим што је у табеларном приказу дата вредност по врсти сваког воћа, као и ружа. Из налаза и мишљења прозлази да је укупна вредност наведених засада на све три катастарске парцеле 1.424.629,44 динара. Из допунског налаза исте Комисије од 09.07.2019. године, којим су обрачунати трошкови подизања и одржавања воћа и ружа на експроприсаним катастарским парцелама, као и чист једногодишњи и трогодишњи приход, процењена је вредност висине накнаде за засаде на експроприсаним катастарским парцелама од укупно 1.586.416,60 динара.

Из стања у списима произлази да је тужени током спора, након што је Комисија вештака Пољопривредног факултета у Новом Саду дала свој налаз и мишљење, указао на велику разлику у вредности засада коју је у поступку обезбеђења доказа проценио вештак пољопривредне струке Пантелија Бркић и вредности коју је проценила Комисија вештака у налазу из 2010. године, те је током целог поступка предлагао да суд позове вештаке да усагласе своје налазе, а да затим, ако то није могуће одреди ново вештачење, међутим, првостепени суд овај предлог није прихватио.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом указује да је првостепени суд ради правилне примене материјалног права, поводом одлучивања о висини потраживаних износа за засаде ружа и винову лозу на експроприсаним катастарским парцелама, у ситуацији када су се о њиховој вредности изјаснили вештаци које је суд одредио у поступку обезбеђења доказа и у парничном поступку, био дужан да покуша да отклони велику противречност у налазима вештака, поготову што су они своје налазе дали у релативно кратком временском размаку (судски вештак у поступку обезбеђења доказа налаз је дао у априлу месецу 2009. године, а Комисија вештака Пољопривредног факултета у Новом Саду у новембру месецу 2010. године), што је пропустио да учини, због чега висина потраживања тужилаца ДД и АА у том делу није правилно утврђена, односно због погрешне примене материјалног права у том делу чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

Како у току поступка вештаци нису позвани да се изјасне о својим налазима и да их усагласе, то је чињенично стање битно за доношење одлуке о вредности засада ружа и винове лозе на експроприсаним катастарским парцелама у сувласништву тужилаца остало неутврђено, па ће првостепени суд у поновном поступку у смислу изнетих примедби употпунити чињенично стање, а затим ће правилном применом материјалног права одлучити о тужбеном захтеву у овом делу.

Одлука о трошковима поступка зависи од коначног исхода спора, због чега су нижестепене пресуде у односу на тужиоце ДД и АА укинуте и у том делу.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 416. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић